

Publicerad 2008-12-03 07:09 av LassO

Förförd, förstörd, förlåten

Han kysste sin flickvän
Och åkte

På vägen blev han förförd
Ensam, längtande och kåt
Så föll han för frestelsen

Hon var så mycket kvinna
Doft, lockar, ben...
Aldrig hade hans flickvän
Bjudit på så mycket
Som han fick där

Han knullade som aldrig förr
Hon sa saker som ingen sagt
Till honom
Han förväxlade kåthet och upphetsning
Med kärlek

Efteråt fick han ågren
Han måste bekänna
För sin sinnesros skull
Och hans kvinna såg på honom med bestörtning
Med hat i blicken
Kastade ringen efter honom
Och de led, båda
Han försökte med ”varför är du inte sån”
Och han hatades mer
Hon hade ju fostrats att ”hålla på sej”
De verkade olösligt

Han trodde sej fått sin sista kyss
Han bannade sej själv för sin dumhet
Hans misstag tog honom bort
Från sin älskade
Men med kärleken kvar i sitt hjärta
Så gick han dit
Sa åt henne att ”hålla käften”
Till dess han talat klart

Så berättade han hur han kände
Hur han känt
Hur hon förfört
Om sin lust, saknad, längtan
Kåthet
Han berättade om sin ånger
Över sitt svek
Rädslan att hon aldrig skulle älska igen
Att aldrig få känna henne igen

Jag knullade henne av kåthet och egoism
Och det var de dummaste jag gjort
Han grät
Sen sa han ”förlåt” och menade det
Han sa adjö och
”Men du ska slippa se mej igen”

Kvällen efter så ringer hon på dörren
Han öppnar, hon står där med en väska
Och när hon tog av kappan fanns bara
Underkläder på hennes kropp
”Var det såhär du ville ha mej”?
Och leenden sa en del

När 2 människor ler
Och blir sams när de blottat
Sitt innersta
Då applåderar änglarna i himlen
För då, först då
Man haft sin första försoning
Och man utlämnat sitt innersta
Då först, så börjar man känna

Varann...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren LassO med Poeter.se id #18104 innehar upphovsrätten